

عنوان مقاله:

کاهش سوگیری های قضاوتی حسابرسان در هنگام ارزیابی انگیزه های رفتاری مثلث تقلب براساس استاندارد حسابرسی ۲۴۰ ایران

محل انتشار:

فصلنامه دانش حسابداری، دوره 11، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

عبدالله خانی - دانشیار گروه حسابداری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

محمد ساکنی - کارشناس ارشد گروه حسابداری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: طبق استاندارد حسابرسی شماره ۲۴۰، حسابرس اولاً وظیفه تشخیص، ارزیابی، کسب شواهد و برخورد مناسب با خطر تقلب، ثانیاً برنامه ریزی و قضاوت متفاوت در دو سطح احتمال ریسک پایین و بالای تقلب، ثالثاً استفاده از انگیزه های رفتاری، شامل انگیزه های رفتاری مثلث تقلب و رابعا تفکیک ریسک تقلب از ریسک اشتباه را برعهده دارد. براین اساس، هدف این پژوهش، تعیین تاثیر تفکیک سازی مذکور در کاهش اشتباه قضاوت حسابرسان و در هنگام ارزیابی انگیزه های رفتاری تقلب، در دو سطح ریسک پایین و بالای ریسک تقلب هست. روش: پژوهش حاضر از نوع علی-مقایسه ای و به صورت طرح عاملی ۲*۳ برنامه ریزی و اجرا گردید. جامعه آماری این مطالعه، حسابرسان ارشد و شاغل در موسسات حسابرسی بوده که از بین آنان، تعداد ۷۷ حسابرس با استفاده از دو سناریو به ارزیابی ریسک تقلب پرداختند. بدین نحو که به صورت تصادفی ۴۲ نفر از آنان به سناریوی ریسک بالا و ۳۵ نفر به سناریوی ریسک پایین تخصیص یافته و براساس سه روش ارزیابی غیرمنفک، منفک و گروه بندی به ارزیابی ریسک تقلب پرداخته اند. یافته ها: نتایج پژوهش حاکی از افزایش حساسیت حسابرس به ریسک کلی تقلب و ناشی از به کارگیری منفک سازی است. علی رغم این، استفاده از روش منفک سازی، منجر به افزایش حساسیت حسابرسان به ریسک های فرصت و انگیزه نشده است. نتیجه گیری: استفاده از روش منفک می تواند موجب افزایش توجه حسابرس به سطوح بالای ریسک تقلب گردد. اما، روش منفک و غیرمنفک و بدون ملاحظه سطح ریسک، بر ارزیابی ریسک کلی تقلب تاثیری ندارد.

کلمات کلیدی:

حساسیت حسابرس، مثلث تقلب، عوامل خطر تقلب، رویکرد منفک سازی، تقلب در صورت های مالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1369145>

